

ရခိုင်သူပြတ်စိကုံး၍
မင်းသုဝဏ်တည်းပြတ်သောမှု
လောကသာရဗျာ
+ အဆင့်မြင့် + အဆင့်မြင့် + အဆင့်မြင့်

ခပ်သိမ်းပြည်သူ၊ လူရဟန်းကို
 သိမ်းမြန်းပိုက်ထုပ်၊ ကြက်သားအုပ်သို့
 မလှုပ်စေကြောင်း၊ ဖြည့်ဖြားယောင်းလျက်
 ကျင့်ဟောင်းမလွန်၊ တုတ်ခွန်မပြင်း
 သနားခြင်းဖြင့်၊ နှိပ်နင်းကလူ
 မပူစေရ၊ ကွပ်ဆိုးမလော့ ။
 ထွန်းပပြောင်ပြောင်၊ ထက်မိုးခေါင်၌
 အရောင်ချမ်းလွန်၊ လမိမာန်လျှင်
 ပူပန်မရှိ၊ ငြိမ်းစေဘိ၍
 ကြယ်တိရိကာ၊ တင့်တယ်စွာသို့
 ပမာပုံသင့်၊ လနွယ်ကျင့်၍
 လင်းပွင့်တိုင်းကား၊ စည်ပင်ပွားလျက်
 လူများကောင်းချီး တွန်စေမင်း ။ ။

ရွှေလူပြတ်မိကျွတ်
 မင်းလူထက်တဗျားပြတ်လောပူ
လောကလာရယ်
 မျိုး ဘေးပြု၊ ဘာသာနိ

လောကသာရပျို(ပျိုအခြေအတီစာန် သုံးစောင်တွဲ)၊ ရခိုင်သူမြတ်

အပြင်အဆင် - အမ်အက်စ်အို

စာမျက်နှာ ၁၆၈ မျက်နှာ၊ ၁၄ . ၅ စင်တီ x ၂၀ . ၇ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း

၂၀၁၅၊ ဩဂုတ်လ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ ၁၉၅၅ ခု ကုသလဝတီပုံနှိပ်တိုက်၏၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းစျေး ၂၅၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

လောကသာရပျို
 (ပျိုအဖြေအဘိဓာန် သုံးစောင်တွဲ)
 ရခိုင်သူမြတ်
 စီကုံး၍
 ဆရာမင်းသုဝဏ်
 သင်ကြားပို့ချသည့်အတိုင်း
 တည်းဖြတ်ဖြေဆိုဖွင့်ပြထားသည်။

မြန်မာ့လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွက် ၂၀၀၅

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten mark or signature.

မာတိကာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	လောကသာရပျို့နှင့် ပျို့ဆရာရခိုင်သူမြတ်တို့၏အတ္ထုပ္ပတ္တိ	၁
၂။	လောကသာရပျို့၏ ထူးခြားချက် သုံးရပ်	၂
၃။	လောကသာရပျို့နှင့် ဗလငါးတန်	၃
ပထမပိုင်း(အမျိုးလေးပါးဆုံးမခန်း)		
၄။	ကြားပိမ့်သူမြတ်	၁၄
၅။	အသက်ရှည်စွာ	၁၅
၆။	သူကြီးမိဘ	၁၆
၇။	ဆန္ဒဒေါသာ	၁၇
၈။	ကိုယ်နှုတ်နှလုံး	၁၈
၉။	ပညာမျက်စိ	၁၉
၁၀။	ပါဏာတိပါတ်	၂၀
၁၁။	မိခင်ဖခင်	၂၁
၁၂။	စတုဒိသာ	၂၂
၁၃။	အနိစ္စနှင့်	၂၃
၁၄။	လောဘဒေါသ	၂၄

၁၅။ လယ်လုပ်ကုန်သွယ်	ချိ	...	၂၅
၁၆။ ထုံးတီးနည်းနာ	ချိ	...	၂၇
၁၇။ ဘေးဘိုးစဉ်ဆက်	ချိ	...	၂၈
၁၈။ သူတော်တကာ	ချိ	...	၂၉
၁၉။ ဃရာဝါသ	ချိ	...	၃၀
၂၀။ လေးကျွန်းထိပ်ခေါင်	ချိ	...	၃၁
၂၁။ စေ့မြေ့သိပ်သည်း	ချိ	...	၃၂
၂၂။ လုံ့လပညာ	ချိ	...	၃၃
၂၃။ ကြောင်းပါးခရီး	ချိ	...	၃၄
၂၄။ ပျူပျူငှာငှာ	ချိ	...	၃၆
၂၅။ လောကသာရ	ချိ(က)	...	၃၇

ဒုတိယပိုင်း(မင်းဆုံးမခန်း)

၂၆။ ပြည်သူ့ထွတ်ဦး	ချိ	...	၄၀
၂၇။ ပြည်ကြီးသနင်း	ချိ	...	၄၂
၂၈။ မမေ့မလျော့	ချိ	...	၄၃
၂၉။ ပြည်ထဲအရေး	ချိ	...	၄၄
၃၀။ သူ့ပြည်သူ့ရွာ	ချိ	...	၄၆
၃၁။ ကိုယ့်ပြည်ကိုယ့်ရွာ	ချိ	...	၄၇
၃၂။ ခပ်သိမ်းပြည်သူ	ချိ	...	၄၈
၃၃။ လူတို့အထိပ်	ချိ	...	၄၉
၃၄။ ကာမဒေဝ	ချိ	...	၅၁
၃၅။ မာသုကုဇ္ဈိမဟာရာဇ	ချိ	...	၅၃
၃၆။ ခပ်သိမ်းပြည်သူ	ချိ	...	၅၅
၃၇။ သမ္ဘာရင့်ဖြိုး	ချိ	...	၅၇
၃၈။ ဆင်မြင်းရထား	ချိ	...	၅၉
၃၉။ သာမျှမစွ	ချိ	...	၆၁
၄၀။ အမျိုးလေးပါး	ချိ	...	၆၂
၄၁။ အခေါင်ကြဲငှန်း	ချိ	...	၆၆
၄၂။ နရာဓိပတိ	ချိ	...	၆၆

၄၃။ ဗာဟုဗလ ဦးစေရ	ချို အကြောင်းအရာ	...	၆၈ စာမျက်နှာ
၄၄။ အပ္ပမေယျ	ချို	...	၇၀
၄၅။ ဝသုန္ဒရာ	ချို	...	၇၂
၄၆။ မဟိပတိ	ချို	...	၇၄
၄၇။ လင်္ကာဒီပ	ချို	...	၇၆
၄၈။ သဟဿနေတ္တ	ချို	...	၇၈
၄၉။ အခါတစ်ပါး	ချို	...	၈၀
၅၀။ လောကသာရ	ချို (ခ)	...	၈၂

တတိယပိုင်း(ပုဏ္ဏားဆုံးမခန်း)

၅၁။ မှတ်ကုန်ကြလော့	ချို	...	၈၄
၅၂။ ဟောရဂန္ထ	ချို	...	၈၆
၅၃။ သာမယဇု	ချို	...	၈၈
၅၄။ ဥဒည်းမဇ္ဈင်	ချို	...	၉၀
၅၅။ ဂြဟသန္တိ	ချို	...	၉၂
၅၆။ ကျေးဇူးပညာ	ချို	...	၉၄
၅၇။ လက္ခဏာကြန်	ချို	...	၉၅
၅၈။ ကျယ်ဝန်းစကြဝဠာ	ချို	...	၉၆
၅၉။ ခက်ဆစ်အဘိဓာန်	ချို	...	၉၉
၆၀။ ခက်ဆစ်အဖြေ	ချို	...	၁၄၁

ခက်ဆစ်အဘိဓာန်
ခက်ဆစ်အဖြေ

ဆရာကြီးမင်းသုဝဏ်
သင်ကြားပို့ချသည့်အတိုင်း
တည်းဖြတ် ဖြေဆိုဖွင့်ပြအပ်သော

လောကသာရပျို့

သုံးစောင်တွဲ

လောကသာရပျိုနှင့် ပျိုဆရာ ရခိုင်သူမြတ်တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ

သက္ကရာဇ် ၆၈၈ ခုနှစ်တွင် မင်းလျင်စောသည် သရက်မြို့ကို တည်၍နေသည်။ သက် လူမျိုးများကို အုပ်စိုးသောကြောင့် သက်မင်းဟု ကျော်စောသည်။ သက်မင်းလျင်စောတွင် စောစုံ၊ စောဖြူ၊ စောတူဟု သားတော်သုံးပါးရှိသည်။

သက်တို့သည် ရခိုင်ရိုးမ တောင်စဉ်တောင်တန်းရှိ ကျေးရွာများကို သွားရောက်တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးကြသည်။ ထိုအခါ ရခိုင်ဘုရင်မင်းထီးသည် အမတ်ကြီး ရာစေည်သူသင်္ကြံကို စေလွှတ်၍ သရက်ကို အတိုက်ခိုင်းသည်။

သက္ကရာဇ် ၆၉၅ ခုတွင် အမတ်ကြီးသည် စစ်သည်ဗိုလ်ပါအများနှင့် ရိုးမတောင်ကို ဖြတ်ကျော်ချီတက်ကာ သက်မင်းလျင်စောအား သားတော်၊ သမီးတော်၊ မိဖုရားမောင်းမတို့နှင့်အတူ ပရိယာယ်ဖြင့် အလွယ်တကူ ရခိုင်သို့ဆောင်ယူလေသည်။

မင်းလျင်စောလည်း ရခိုင်သို့ရောက်လျှင် သားတော်သုံးပါးတို့ကို ပိဋကတ်ဗေဒင်တတ်သော 'သူမြတ်'ဝယ် အပ်လေ၏။ မင်းသားသုံးပါးလည်း ပိဋကတ်ဗေဒင်သင်၍ တတ်လေလျှင် 'ဆရာသူမြတ်'အိပ်မက်မြင်တော်မူ၏။ နောင်တော်အကြီး စောစုံသည် စမုန်မြစ်ရေကို သောက်၍ ကုန်သည်ဟု မက်၏။ ညီတော်အလတ် စောဖြူသည် ဖိုးဦးမော်ရေကို သောက်၍ကုန်သည်ဟု မက်၏။ ညီတော်အငယ် စောတူသည် အဝမြစ်ငယ်ရေကို သောက်၍ကုန်သည်ဟု မက်၏။ 'ဆရာ

သူမြတ်လည်း မင်းသုံးပါးကိုခေါ်၍ အမောင်တို့လည်း စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယသို့သွား၍ နေကြလေ။ မင်းချည်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ‘မင်းဖြစ်လျှင် ငါ့ကိုမမေ့ပါနှင့်’ဟု မိန့်တော် မူ၏။ မင်းညီနောင် သုံးပါးတို့လည်း ခမည်းတော်၊ မယ်တော်တို့ကို လျှောက်၍ သက္ကရာဇ် ၇၀၅ ခုတွင် အရှေ့ပြည်သို့ သွားကြလေသည်။ စစ်ကိုင်း၊ ပင်းယသို့ ရောက်လျှင် စောစုံသည် မြင်စိုင်းမြို့ကို စားရသည်။ စောဖြူသည် ပြည်မြို့ကို စားရသည်။ စောတူသည် အမြင့်မြို့ကို ‘တရဖျားစောက်’ အမည်နှင့် စားရသည်။

နောင်သောအခါ အမြင့်တရဖျားစောက်သည် အဝမြို့တွင် ‘မင်းကြီးစွာ စောက်’အမည်နှင့် မင်းဖြစ်လေသည်။ မင်းကြီးစွာစောက်သည် ပညာရှိကို ချစ်တော် မူတတ်သည်။ ပညာရှိ စကားကို နားထောင်တော်မူတတ်သည်။ မင်းကြီးလက် ထက်တွင် စဉ်းတပစ်အမတ်နှင့် ဝန်စင်းမင်းရာဇာတို့သည် မင်းတိုင်ပင်ပညာရှိများ ဖြစ်ကြသည်။ မင်းဖြစ်၍ တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသောအခါ မင်းကြီးသည်မိမိ၏ ငယ်ဆရာ ရခိုင်သူမြတ်ကို သတိရ၍ နေပြည်တော်သို့ပင့်ခေါ်ကာ မဟာသဃ်ရာဇာ ဟူသော တံဆိပ်နာမံကပ်လှူပြီးလျှင် ကိုးကွယ်တော်မူလေသည်။

ထို မဟာသဃ်ရာဇာ တံဆိပ်နာမံကို ခံယူတော်မူသည့် ရခိုင်သူမြတ်သည် မင်းသားသုံးပါးကို စာပေချစဉ်အခါက ‘လောကသာရပျို့’ကို စီကုံးကာ မင်းသားတို့ အား သင်ကြားပေးလေသည်။

ဤကား ဦးကုလားရာဇဝင်၊ ဓညဝတီအရေးတော်ပုံ၊ သာသနာလင်္ကာရ စာတမ်းတို့နှင့် အညီဖြစ်သော လောကသာရပျို့နှင့် ပျို့ဆရာတို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ပေတည်း။ ။

လောကသာရပျို့၏ ထူးခြားချက် သုံးရပ်

လောကသာရပျို့သည် (၁) အဟောင်းဆုံးပျို့ ဖြစ်သည်။ (၂) လူသိ အများ ဆုံးပျို့ဖြစ်သည်။ (၃) ကာရန်သတ်ပုံ မှန်ကန်သောပျို့ဖြစ်သည်။

(၁) ရာဇဝင်ကြောင်း အရဆိုလျှင် လောကသာရပျို့ကို ရခိုင်သူမြတ်သည် သက္ကရာဇ် ၆၉၅ ခုနှစ်နှင့် ၇၀၅ ခုနှစ်အကြားတွင် စီကုံးသည်ဟု ယူမှတ်ရပေမည်။ သို့ဖြစ်ပါက နှစ်ပေါင်း ခြောက်ရာကျော်လေပြီ။

(၂) မြန်မာမင်းများလက်ထက်က လောကသာရပျို့ကို မည်မျှ အသုံးပြု ခဲ့ကြသည်ဟု မသိနိုင်သော်လည်း အင်္ဂလိပ်မင်းများ လက်ထက်တွင်ကား နှစ်ပေါင်း များစွာ အသုံးပြုခဲ့ကြလေပြီ။ ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံခေတ်တွင်လည်း ဤပျို့ကို တစ်ဖန် အသုံးပြုလျက် ရှိပြန်လေပြီ။ နှစ်ပေါင်းခြောက်ရာကျော်မျှ မြန်မာတို့၏ အကျိုးကိုဆောင်ခဲ့သည့် ဤပျို့၏ ကျေးဇူးကားကြီးလှပေစွတကား။

(၃) ယခုလက်ရှိ လောကသာရပျို့မှ အချို့တွင် ကာရန်တိမ်းယိမ်းချက် အနည်းငယ်ကို တွေ့နေရသော်ငြားလည်း ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီကျမ်းပြုသူ ဒုတိယကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်နှင့် သတ်ညွှန်းသစ်ကျမ်းပြုသူ တွင်းသင်း တိုက်ဝန် မဟာစည်သူတို့သည် သတ်ပုံအလိုငှာ ဤပျို့ကို များစွာထုတ်ဆောင် ကိုးကားခဲ့ကြလေပြီ။ ။

လောကသာရပျို့နှင့် ဗလင်းတန်

လောကတွင် လူတို့သည် ကြီးသည်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ လုပ်ထိုက် သည်ကို လုပ်ရမည်။ ရထိုက်သည်ကို ရရမည်။

ဥပမာ- ဆရာသည် တပည့်အား ပညာသင်ပေးထိုက်သည်။ တပည့်သည် ဆရာထံမှ ပညာသင်ယူထိုက်သည်။ ဆရာသည် တပည့်ထံမှ ရိုသေလေးစားမှုကို ရထိုက်သည်။ တပည့်သည် ဆရာထံမှ ချစ်ခင်သနားမှုကို ရထိုက်သည်။

လုပ်ထိုက်သည်ကို တာဝန်ဝတ္တရားဟုခေါ်၍ ရထိုက်သည်ကို အခွင့်အရေး ဟု ခေါ်သည်။ လူတို့သည် တာဝန်ဝတ္တရားကို မဆောင်ရွက်။ အခွင့်အရေးကိုကား ရယူ၏ဆိုလျှင် လောကသည် မငြိမ်ဝပ်နိုင်ရာ။ တစ်ဖန် အခွင့်အရေးကို မရယူနိုင်။ တာဝန်ဝတ္တရားကိုကား ဆောင်ရွက်ရ၏ဆိုလျှင်လည်း လောကသည် မငြိမ်ဝပ်နိုင်ရာ။

ဥပမာအားဖြင့်ဆိုသော် သူငယ်တို့ လေထဲတွင်လွှတ်သောစွန်သည် တစ်ဖက် တိမ်းနေလျှင် မငြိမ်ဝပ်နိုင်သကဲ့သို့ဖြစ်ပေသည်။ စွန်သည် တစ်ဖက်ဖက်က အလေး သာနေလျှင် ထိုဘက်သို့ တိမ်းနေသဖြင့် ထိန်းမရဖြစ်ကာ နောက်ဆုံး၌ မြေသို့ကျ၍ ပျက်စီးရလေသည်။ ထိုနည်းတူစွာ တိုင်းပြည်တစ်ခု၌ လူတို့သည် အခွင့်အရေး ကိုသာ ခံစားလျက် တာဝန်ဝတ္တရားကို မဆောင်ရွက်ကြပါမူ ထိုတိုင်းပြည်သည်

ထိန်းမရနိုင်ဘဲ မကြာမီ ပျက်စီးရချေမည်။

ထိုဘေးကြီးကိုမြင်သော 'ရခိုင်သူမြတ်'သည် အမျိုးလေးပါးတို့အား တာဝန်ဝတ္တရားကို သင်ပြလိုသောကြောင့် ဤ 'လောကသာရပျို့'ကို စီကုံးလေ သည်။

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖိုးသူညတွေ ပျောက်အောင် ဗလငါးတန် ဘက်ကို အစိုးရရော လူထုပါ ကြိုးစားဆောင်ရွက်လျက်ရှိကြသည်။ ထိုဗလ ငါးတန်တို့သည်ကား-

- (၁) ကာယဗလ - ကိုယ်ကျန်းမာသန်စွမ်းခြင်း။
- (၂) ဉာဏဗလ - ပညာတတ်မြောက်ခြင်း။
- (၃) ဘောဂဗလ - ပစ္စည်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်း။
- (၄) မိတ္တဗလ - မိတ်ဆွေကောင်းရှိခြင်း။
- (၅) စာရိတ္တဗလ - အမူအကျင့် မွန်မြတ်ခြင်းတို့ ဖြစ်ကြပေသည်။

ထိုဗလငါးတန်နှင့် ပြည့်စုံလိုသူသည် ဤလောကသာရပျို့ကို လေ့လာ မှတ်သား လိုက်နာရပေမည်။ မြန်မာတို့၏ ဘေးဘိုးဘီဘင်တို့သည် ဤပျို့ကို လေ့လာမှတ်သားလိုက်နာ၍ ဗလငါးတန်နှင့် ပြည့်စုံကာ နိုင်ငံကြီးအေးချမ်းသာယာ ဝပြောစည်ပင်ခဲ့ဖူးလေပြီ။

ကာယဗလ

ရှေးက မြန်မာတို့သည် လယ်ထွန်ကြသည်။ ယာလုပ်ကြသည်။ မောင်း ထောင်းကြသည်။ ဆန်ဖွပ်ကြသည်။ သူတို့သည် ယောက်ျားလည်း ယောက်ျား အလျောက်၊ မိန်းမလည်း မိန်းမအလျောက် ခွန်အားဗလနှင့် ပြည့်စုံကြရာသည်။ ရိုးသားစွာ စားသောက်နေထိုင်ကြသဖြင့် ရောဂါဘယလည်း ဆန်းပြားထွေလီစွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပုံ မရချေ။ ထို့ကြောင့် ယခုကာလတွင်ကဲ့သို့ အလေးမခြင်း၊ ပြေးခုန်ခြင်း၊ လှေခတ်ခြင်း၊ ဘောကန်ခြင်းတို့ကို အထူးတလည် အရေးယူဖို့ လိုခဲ့ပုံမရချေ။ သို့သော်လည်း ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါးသောရောဂါတို့ ပေါ်ပေါက်လာလျှင်ကား ပျောက်ကင်းအောင် ကုစားဖို့ရန် ဆေးဆရာများသည် ဆေးကျမ်းများကို လေ့လာ

ရလေသည်။ ဆေးမြစ်များကို လေ့လာရလေသည်။ ဆေးကျမ်းတို့တွင် ပါသော အနက်အဓိပ္ပာယ်တို့ကို အကျယ်တဝင့် နားလည်ရသည်။ ဆေးမြစ်တို့၏ အရသာ တန်ခိုးသတ္တိတို့ကို လေးနက်စွာ နားလည်ရသည်။ သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ လေတို့ ကြောင့်ဖြစ်သော ၉၆ ပါးသောရောဂါတို့ကို နားလည်ရသည်။ ဤအချက်ကို ညွှန်ပြလိုသဖြင့် ရခိုင်သူမြတ်သည် ဤသို့ရေးခဲ့လေသည်။

ဆေးသမားလည်း၊ ဆေးဝါးအဖြစ်
ဆေးမြစ်လေ့ကျမ်း၊ ပိဏ္ဏောပြွမ်း၍
ဆေးကျမ်းထိုထို၊ ရသာကိုလည်း
ဖွင့်ဆိုတတ်ကျယ်၊ ခိပ္ပာယ်အနက်
လွန်လေ့ကျက်၍၊ ဓာတ်ပျက်သည်းခြေ
သွေးလေချောက်ချား၊ သလိပ်ဖျားက
စသည်ရောဂါ၊ အနာအမျိုး
ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါး၊ အပြားပြားကို
မမှားလွတ်အောင်၊ ကုသဆောင်၍
အခေါင်သမား မြောက်စေမင်း။

ဉာဏဗလ

ဗလငါးတန်တို့သည် ဆိုင်ရာဆိုင်ရာတွင် အရေးကြီးကြသည်။ အသိ ကြသည်။ သို့သော်လည်း ဉာဏဗလခေါ် ပညာတတ်ခြင်းသည်ကား ၎င်း အကြီးဆုံး အသုံးအဝင်ဆုံး ဖြစ်ပေသည်။ အားလုံးသော ဗလတို့၏ ခေါင်းင လည်း ဖြစ်သည်။ ဉာဏဗလသည် နိဗ္ဗာန်သွားရာလမ်းသို့ပင် ရှေးရှုခေါ် သွားနိုင်သည်။ ဤအချက်တို့ကို ထင်ရှားစေလိုသော ရခိုင်သူမြတ်သည် ရေးခဲ့သည်။

အင်ငါးမည်တွင်၊ အထွတ်တင်သား
မျက်ရှင်အလား၊ ပညာအားလျှင်
စီးပွားမြင်နိုင်၊ အခေါင်တိုင်၏။

ပြည့်လှိုင်ကျေးဇူး၊ အထူးထူးတွင်
 အမှူးစင်စစ်၊ ရှေ့သွားဖြစ်လျက်
 အပြစ်ခွာရှောင်၊ အကျိုးဆောင်သား
 တတ်ခေါင်ပညာ၊ မတ်လိမ္မာကို
 စေပါးသုံးစွဲ၊ ကိုယ်၌မြဲက
 ငရဲမလား၊ ရှေးရှုသွားလျက်
 မြတ်များနိဗ္ဗာန်၊ ခရီးညွှန်ရှင်။

ထိုသို့ ကျေးဇူးပြုတတ်သော ပညာကို သင်ကြားလေ့လာရာသည်။ သင်
 ကြားလေ့လာရာတွင်လည်း အမိအဖ၊ ဆရာသမားတို့၏ မေတ္တာ၊ ကရုဏာရှေ့
 ထား၍ ဆုံးမသော စကားတို့ကို လိုက်နာကာ လေ့လာရာသည်။ ထို့ကြောင့် ရခိုင်
 သူမြတ်က ဤသို့ တိုက်တွန်းခဲ့သည်။

မိဘဆရာ၊ စကားနာ၍
 ကျမ်းစာသိမြင်၊ တတ်အောင်သင်လော့။

ပညာကို ဘယ်အရွယ်တွင် သင်ရမည်နည်း။ ငယ်ရွယ်စဉ်သင်ရမည်။ ဘယ်
 သူ့ထံတွင် သင်ရမည်နည်း။ ဆရာစစ်၊ ဆရာကောင်းထံတွင် သင်ရမည်။ ဘယ်သို့
 သင်ရမည်နည်း။ ဆရာထံတွင် ပုဆစ်ဒူးတုပ်၍ သင်ရမည်။ ရိုသေလေးစားစွာ
 သင်ရမည်။ ကြိုးစားအားထုတ်၍ သင်ရမည်။ အခွင့်ကောင်းကို ချောင်းမြောင်း
 စောင့်စား၍ သင်ရမည်။ ဆရာက ကြိမ်းမောင်း ဆူပူသော်လည်း သည်းခံ၍ သင်ရ
 မည်။ ဤသို့ ဆုံးမညွှန်ကြားလိုသော ရခိုင်သူမြတ်သည် အောက်ပါတို့ကို ရေးသား
 လေသည်။

မကြီးသက်ရွယ်၊ အငယ်သော်က
 ကြိုးလုံ့လလျက်၊ တုပ်ကွပုဆစ်
 ဆရာစစ်၌၊ ကြောက်ချစ်ရိုသေ
 လုပ်ကျွေးထွေဖြင့်၊ စာပေတတ်ကြောင်း
 တချောင်းချောင်းလျှင်၊ ခြိမ်းမောင်း(သောခါ)၊ သည်းခံ(ပါလော့)။

အတတ်ပညာ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိပါသနည်း။ အဋ္ဌာရသတစ်ဆယ့်ရှစ်မျိုး

ရှိသည်။ အားလုံးကိုသင်ရမည်လား။ သင်နိုင်လျှင် ကောင်းသည်။ မသင်နိုင်ပါက တစ်ခုခုကို ကောင်းစွာတတ်အောင်သင်ပါ။ သို့မှသာ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးနိုင်မည်။ ပညာမတတ်လျှင် သူတစ်ပါး၏ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုခံရမည်။ ဒုက္ခလည်း များစွာ ရောက်မည်။ ပညာမရှိသူကို လူတို့ မရိုသေကြ။ အိုသောအခါ လှောင်ပြောင် သရော်ခြင်းကိုပင် ပြုတတ်ကြသည်။ ဤသို့သောအပြစ်တို့ကို ထင်ရှားပြလိုသော ရခိုင်သူမြတ်သည် အောက်ပါအတိုင်း ဖွဲ့စီပြန်သည်။

ထိုသိပ္ပံကို

နံ့မျှလုံးခြုံ၊ မတတ်တုံလည်း

တစ်စုံတစ်ခု၊ တတ်အောင်ပြု၍

လူမှုအိမ်ထောင်၊ စီးပွားဆောင်လော့။

ညဉ့်မှောင်မသိ၊ ကြက်မျက်စိသို့

မိမိကိုယ်ဖို့၊ အတတ်ချို့သော်

သူတို့ပြစ်တင်၊ ဆင်းရဲဖျင်အံ့။

ထင်ထင်မျက်မြော်၊ မကော်ရော်သည်

အိုသော် သူမရယ်စေနှင့်မင်း။

ဘောဂဗလ

လူတို့သည် မတောင့်မတ မကြောင့်မကြရဘဲ နေလိုကြလျှင် အလုပ်လုပ်ကြရမည်။ ပစ္စည်းရှာကြရမည်။ မည်သို့သော အလုပ်များကိုလုပ်၍ ပစ္စည်းရှာကြရပါမည်နည်း။ လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်းဖြင့် ပစ္စည်းရှာရမည်။ ထိုမျှမကသေးလူတို့၏ အသုံးအဆောင်များဖြစ်သော ကျွဲ၊ နွား၊ ဆိတ်၊ ဝက်၊ ကြက်၊ ဝမ်းဘဲတို့ကို မွေးမြူရောင်းဝယ်ခြင်းဖြင့်လည်း ပစ္စည်းရှာရမည်။ ထိုအချက်ကို ရခိုင်သူမြတ်သည် ဤသို့ ရေးသားခဲ့သည်။

လုပ်ကြံကြိုးစား၊ ကျွဲ နွား ဆိတ် ဝက်

ဝမ်းဘဲငှက်နှင့်၊ ကြက်ကမကြွင်း

သိမ်းမွေးပြင်းလျက်၊ များခြင်းစုံစီ

ဖန်တီဝယ်ရောင်း၊ ထပ်ကာလောင်းလျက်
 ပဲ ပြောင်း စပါး၊ ကျီပြည့်ထား၍
 ခွက် ပြား ရွှေ ငွေ၊ ဆည်းပူးထွေဖြင့်
 မျိုးဆွေ မှီတင်း ကြွယ်စေမင်း။

ပညာရှာရာတွင် သည်းညည်းခံဖို့ရန် ရခိုင်သူမြတ်သည် ဆုံးမခဲ့ပြီ။ ပစ္စည်း
 ရှာရာတွင်လည်း သည်းညည်းခံ၍ ရှာရမည်ဟု ဆုံးမပြန်သည်။ တံစက်ကြောင်း
 (တံစက်မြိတ်)က ကျသောရေသည် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်လင့်ကစား ကျဖန်များ
 သောအခါ စရည်းအိုးကြီးပြည့်ရသည်။ ထိုနည်းတူစွာ တစ်ပဲတစ်မူးသော ဥစ္စာ
 သည် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်လင့်ကစား စုဖန်များလတ်သော် စုသူသည် သူဌေး
 ဖြစ်လာ နိုင်သည်။ ပျားသည် အနည်းငယ် အနည်းငယ် စုခြင်းဖြင့် ပျားအုံတွင်းတွင်
 ပျားရည်ကို ပြည့်ဝစေသည်။ ခြံခုံးသည် အနည်းငယ် အနည်းငယ် သယ်ဖို့ခြင်းဖြင့်
 တောင်ပို့ကြီးကို ဖြစ်စေသည်။ ထိုနည်းတူစွာ အနည်းငယ် အနည်းငယ်စုခြင်းဖြင့်
 သူဌေးဖြစ်အောင်ကြိုးစားစေလိုသောကြောင့် ရခိုင်သူမြတ်က ဤသို့ တိုက်တွန်း
 လေသည်။

စရည်းအိုးခွက်၊ ကြီးစွာလျက်လျှင်
 တံစက်ကျများ၊ ပြည့်သောလားသို့
 ပျား၏နည်းထုံး၊ မှတ်ကျင့်သုံး၍
 ခြံခုံးတောင်ပို့၊ ဖို့သည့်ခြင်းရာ
 လူလိမ္မာတို့၊ ဥစ္စာဆည်းထွေ
 တတ်လှစေလော့။

မိတ္တဗလ

ကျန်းမာပါ၏၊ စာတတ်ပါ၏၊ ကြွယ်ဝပါ၏ ဆိုသော်ငြားလည်း မိတ်ကောင်း
 ဆွေကောင်းမရှိပါက မသင့်လျော်ချေ။ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းနှင့် ပေါင်းသင်းရ
 မည်။ မည်သို့သောသူကို မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းဟု မှတ်ယူရပါမည်နည်း။ ယခု
 ဘဝတွင်လည်း ချမ်းသာအောင် နောင်သံသရာတွင်လည်းကောင်းစားအောင် အကြံ

ဉာဏ်ပေးတတ်သော လူလိမ္မာသူတော်ကောင်းမျိုးကို မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းဟု ယူမှတ်ရမည်။ ထိုလူမျိုးနှင့် အမြဲပေါင်းသင်းရမည်။ ထိုကြောင့် ရခိုင် သူမြတ် ဤသို့ဆိုသည်။

ပစ္စုပ္ပန်၊ သံသရာ၊ ချမ်းသာစီးပွား
နှစ်ပါးမြင်တတ်၊ သူတော်မြတ်ကို
မပြတ်ချစ်ခင်၊ မိတ်ကျမ်းဝင်၍
မြဲပင်စင်းလျင်း ပေါင်းယှဉ်မင်း။

ဤသို့ ပေါင်းသင်းရာတွင်လည်း ပျူပျူငှာငှာ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နှင့် ပေါင်းသင်း ရာသည်။ အဝတ်အစားတို့ကို ပေးကမ်းခြင်းဖြင့်လည်း ပြုစုရာသည်။ ဤအချက် ကို ရခိုင်သူမြတ် ဤသို့ ရေးသားညွှန်ကြား၏။

သူစိမ်းသူကျက်၊ ပေါင်းဖက်သရွေ့
မိဘတွေ့သို့၊ မွေ့မွေ့လျော်လျော်
ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ နှုတ်ချိုပျားနှင့်
ဝတ်စားပေးပုံ၊ ဖြည့်ဖြူးနှံ့(လော့)။

မိတ္တဗလ အပေါင်းအသင်းနှင့် ပြည့်စုံသောအခါ ဆေးတစ်ခုကို သတိထား ရမည်။ ထိုဘေးကား အခြားမဟုတ်။ မနာလိုသောသူတို့က မိတ်ဆွေချင်း ကွဲပြဲ မုန်းတီးအောင် မဟုတ်မတရားပြော၍ ကုန်းတိုက်သောဘေး ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ကုန်းတိုက်လာသော် ကြီးစွာသတိထားရမည်ဟု ဆုံးမလိုသော ရခိုင်သူမြတ်သည် ဤသို့ ဆိုလေသည်။

ချောသွေစကား၊ စပ်ကြားသူပျက်
ကုန်းတိုက်ဖျက်လည်း
ရက်ရက်မယုံ လွယ်နှင့်မင်း။

စာရိတ္တဗလ

ကာယဗလ၊ ဉာဏဗလ၊ ဘောဂဗလ၊ မိတ္တဗလတို့နှင့် ပြည့်စုံလင့်ကစား စာရိတ္တဗလနှင့် မပြည့်စုံသော် “လက်မ” ကျိုးသောလက်နှင့် တူပေရာသည်။ စာရိတ္တဗလနှင့် ပြည့်စုံလိုလျှင် မကောင်းသော အမူအကျင့်တို့ကို ရှောင်ကြဉ်ရာသည်။ မကောင်းသော အမူအကျင့်တို့ကား အဘယ်တို့နည်း။ ငါးပါးသော မကောင်းမှုတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုမကောင်းမှုငါးပါး ရှောင်ခြင်းကို ငါးပါးသီလစောင့်သည်ဟု ခေါ်သည်။ ဤအချက်ကို ရခိုင်သူမြတ် အောက်ပါအတိုင်း ဖွဲ့ဆို၏။

ပါဏာတိပါတ်၊ မသတ်သူသက်
ခိုးဝှက်မမှု၊ မယူသေစာ
အိမ်ရာမမှား၊ မုသားမဆို
ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၊ စောင့်သီလနှင့်
ဒါနလှူဝတ်၊ ရက်မချွတ်လျှင်
မပြတ်ဆောက်တည်၊ ဆုကြီးရည်(လော့)။

ထို့ပြင် လူတို့သည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟဆိုသော တရားတို့ကြောင့် လိမ်လည်းလိမ်ကြသည်။ လုလည်းလုကြသည်။ ခိုးလည်းခိုးကြသည်။ တိုက်လည်းတိုက်ကြသည်။ သတ်လည်းသတ်၊ ဖြတ်လည်းဖြတ်ကြသည်။ ထိုတရားသုံးပါးကို ပညာဖြင့် ဆုံးမပါမှ လောကကြီး ငြိမ်းချမ်းမည်ဟု ရခိုင်သူမြတ် ပြောလိုသဖြင့် ဤသို့ဖွဲ့စီသည်။

လောဘ၊ ဒေါသ
မောဟသူပျက်၊ နေ့တိုင်းဖျက်၍
အမျက်သည်းလွန်၊ တဖျင်သန်လျက်
ပြေးလွန်ဖင်ဖင်၊ အာရုံမြင်က
ခင်ခင်မွတ်မွတ်၊ လိုက်လံတတ်သား
ထူးပွတ်မဆိုင်း၊ စိတ်ဆင်ရိုင်းကို
ထုံးပိုင်းမချာ၊ ယဉ်စိမ့်ငှာလျှင်
ပညာထိန်း၍ မိန်းစေမင်း။

အချုပ်အားဖြင့်ကား လူတို့သည် ဗလငါးတန်နှင့် ပြည့်စုံလိုပါမူ ပထမဦးစွာ လုံ့လ၊ ဝီရိယ ရှိရမည်။ လုံ့လ၊ ဝီရိယရှိလျှင် အတတ်ပညာကို ရလိမ့်မည်။ အတတ်ပညာ ရသောအခါ မာန်မာနတက်လာတတ်သည်။ မာန်မာနကို ချိုးနှိမ်လော့။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ လာတတ်သည်။ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲမှုကို လက်မခံနှင့်။ စိတ်နှလုံးကို စင်ကြယ်အောင်ထား၍ တော်ဖြောင့်မှန်ကန်ပါလေဟု ဆုံးမလိုသော ရခိုင်သူမြတ်သည် ဤကဲ့သို့ ဩဝါဒပေးလေတော့သည်။

— လုံ့လပင်စည်၊ အရင်းတည်က
ခက်ရှည်ပညာ၊ ချမ်းသာအသီး
ကြီးစရွေ့ရွေ့၊ အခလေ့ဖြင့်
မမေ့မကျန်၊ လူမှုပွန်လျက်
စောင်မာန်မဲ့ဆုံး၊ တော်ဖြောင့်သုံး၍
နှလုံးသန့်စင် ကြယ်စေမင်း။

လောကသာရပျို့

(ပထမပိုင်း)

အမျိုးလေးပါးဆုံးမခန်း

၁။ ။ ကြားပီမ့် သူမြတ်၊ အများ မှတ်စီမ့် ။
 ဟိတတ္ထိက၊ သြဝါဒဖြင့်
 ဆုံးမပေးထွေ၊ နားဝင်စေလော့။
 နေသို့ ထင်ရှား၊ ဘုရား တရား သင်္ဃာ
 ရတနာထွတ်ထား၊ မြတ်သုံးပါးကို
 ဦးဖျားထိပ်ထက်၊ အမြဲရွက်၍
 စုံမက်သဒ္ဓါ ကြည်စေမင်း။ ။

၁။ ။ လူအများတို့ မှတ်သားစိမ့်သောငှာ ငါသူမြတ် ပြောကြားပေအံ့။
 အကျိုးရှိသော သြဝါဒဖြင့် အဆုံးအမပေးသည်ကို နားဝင်ကြလော့။ နေကဲ့သို့
 ထင်ရှားလျက် အထွတ်အမြတ်အဖြစ် ထားအပ်သည့် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ
 ရတနာသုံးပါးကို ဦးထိပ်ဖျားတွင် အမြဲတစေ ဆင်ရွက်၍ စုံစုံမက်မက် ယုံကြည်ကြ
 လော့။

၂။ ။ အသက်ရှည်စွာ၊ အနာမဲ့ကြောင်း
 ကောင်းလှစေချင်
 ပဲ့ပြင်နိစ္စ၊ ကွပ်ဆုံးမသား
 မိဘဆရာ၊ စကားနာ၍
 ကျမ်းစာသိမြင်၊ တတ်အောင် သင်လော့။
 ပေါ်လွင်မပြု၊ ကောင်းရာတုလျက်
 ကောင်းမှုမြတ်နိုး၊ ကောင်းအောင်ကြိုး၍
 ကောင်းကျိုး ကိုယ်၌ တည်စေမင်း။ ။

၂။ ။ အသင်တို့ကို အသက်ရှည်စေချင်၊ အနာမဲ့စေချင်၊ အလွန်ကောင်း
 စေချင်သဖြင့် အမြဲတစေ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ ကွပ်ညှပ်ကြသော အမိအဖ၊ ဆရာသမားတို့၏
 စကားကို နားထောင်ကြလော့။ ထို့ပြင် ကျမ်းစာပညာကို သိမြင်တတ်ကျွမ်းအောင်
 သင်ယူကြလော့။ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်သော ကိစ္စတို့ကို အတု
 ခိုးကြလော့။ ကောင်းမြတ်သော အမှုတို့ကို မြတ်နိုးကြလော့။ ကောင်းမြတ်သော
 အဖြစ်ကို ရအောင် ကြိုးစားကြလော့။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို မိမိတို့ကိုယ်၌
 တည်စေကြလော့။

၃။ ။ သူကြီးမိဘ၊ ဆရာစသား
 စိုးရသခင်၊ ကျေးဇူးရှင်တို့
 ပြစ်တင် မောင်းမဲ၊ ရိုက်ပုတ်ဆဲလည်း
 ဝမ်းထဲယုံယုံ၊ ယုန်လျှင်ကျိုသို့
 ဆိုတုံမဝံ၊ စောင်မာန်ညံ့၍
 ကြောက်ရွံ့ရိသေ၊ သည်းခံထွေဖြင့်
 ကောင်းတေနလုံး ရှည်စေမင်း?။ ။

၃။ ။ အမိအဖ၊ဆရာသမားစသော လူကြီး သူကြီးများနှင့် မိမိတို့ကိုကြီးမှူး
 စိုးရသည့် အရှင်သခင်ကျေးဇူးရှင်(အထက်လူကြီး)တို့က အပြစ်တင်ခြင်း၊ မောင်းမဲ
 ခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ဆဲဆိုခြင်း၊ ပြုကြငြားသော်လည်း ပြန်တုံချေပ ပြောဆိုခြင်းကို
 မပြုဝံ့ကြနှင့်။ မာန်မာနကို နှိမ်ချကြလော့။ စိတ်ဝမ်းထဲတွင် ခန့်ညားသည်ဖြစ်၍
 ယုန်သတ္တဝါ ဝပ်သကဲ့သို့ တုပ်ဝပ်ရိသေကြောက်ရွံ့ကြပြီးလျှင် သည်းခံခြင်းဖြင့်
 မိမိတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ကောင်းစွာရှည်စေကြလော့။

၄။ ။ ဆန္ဒဒေါသာ၊ ဘယာမောဟ
 အပါယ်ကျသား၊ ဓမ္မလေးမည်
 ဂတိတည်၍၊ လူ့ပြည်နတ်ရွာ
 ချမ်းသာကောင်းမွန်၊ စံစုန်ဆန်လျက်
 နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း
 ကျင့်ကောင်းသီလ၊ လှူဒါနနှင့်
 ပုညလယ်မြေ၊ စိုက်ကြံထွေဖြင့်
 ပျိုးခြေအပင် စည်စေမင်း။ ။

၄။ ။ လိုလားမှုလမ်းမှား၊ မုန်းတီးမှုလမ်းမှား၊ ကြောက်ရွံ့မှုလမ်းမှား၊ မသိမှု
 လမ်းမှား တည်းဟူသော အပါယ်သို့ ကျစေတတ်သည့် အဂတိတရားလေးပါးတို့ကို
 မလိုက်မစားဘဲ တည်ကြည်ကြလော့။ လူ့ပြည်၊ နတ်ပြည်တို့တွင် စုန်ကာ ဆန်ကာ
 ဖြစ်၍ လူ့ချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာတို့ကို ကောင်းမွန်စွာ စံစားရကြောင်းအတွက်
 လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းအတွက် လည်းကောင်း၊ သီလမျိုးစေ့၊ ဒါန
 မျိုးစေ့တို့ကို ပုညလယ်မြေတွင် ကြံကာ စိုက်ကာ သီလပျိုးပင်၊ ဒါနပျိုးပင်တို့ကို
 အများအပြား စည်ကာကြစေလော့။

မူကွဲ။ ။ ၁-ဆန္ဒဒေါသာ။ ၂-မျိုးခြေအပင် စည်စေမင်း။

၅။ ။ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး၊ စောင့်သုံးမြဲစွာ
 သတ္တဝါကို၊ မေတ္တာ သက်ပေ
 လှူဘို့ဝေ၍၊ စိတ်စေကြည်သန်
 သဘောမှန်သာ၊
 ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ၊ ချမ်းသာစီးပွား
 နှစ်ပါးမြင်တတ်၊ သူတော်မြတ်ကို
 မပြတ်ချစ်ခင်၊ မိတ်ကျွမ်းဝင်၍
 မြဲပင် စင်းလျင်း ပေါင်းယှဉ်မင်း။ ။

၅။ ။ ကိုယ် နှုတ် နှလုံးတို့ကို မြဲစွာ စောင့်ထိန်းသုံးစွဲကြလော့။ သတ္တဝါ
 များအပေါ် မေတ္တာသက်ကြလော့။ အလှူ၏အဖို့ကို ဝေငှကြလော့။ စိတ်စေတနာ
 တို့ကို ကြည်လင်ထက်သန်စေကြလော့။ သဘောဖြောင့်မှန်သည့် ယခုဘဝ ချမ်းသာ
 စီးပွား၊ နောင်ဘဝ ချမ်းသာစီးပွားတည်းဟူသော ချမ်းသာစီးပွားနှစ်မျိုးတို့ကို သိမြင်
 တတ်သည့်သူတော်သူမြတ်ကို အမြဲချစ်ခင်၍ မိတ်ကျွမ်းတဝင် ပေါင်းသင်းကြ
 လော့။

၆။ ။ ပညာမျက်စိ၊ မြင်မရှိ၍
 မသိတရား၊ အယူမှားလျက်
 စီးပွားမမြော်၊ ကျိုးမပေါ်သား
 သူတော်မဟုတ်
 ယုတ်သည် စရိုက်၊ လူသူမိုက်ကို
 မကြိုက်မချစ်၊ ရန်သူစစ်သို့
 မနှစ်သက်ဘဲ၊ ဝေးစွာရှဲ၍
 အမြဲခွာရှင်း ဖဲကြဉ်မင်း။ ။

၆။ ။ ပညာဟူသောမျက်စိ မရှိ၍ မမြင်တတ်သောကြောင့် တရားမှန်ကို မသိဖြစ်ပြီးလျှင် အယူဝါဒမှားယွင်းလျက် အကျိုးစီးပွား ဖြစ်ပေါ်ကြောင်းကို မသိ မမြင်တတ်သော သူတော်ကောင်းမဟုတ်သည့် အမူအကျင့် ယုတ်မာသော လူမိုက် ကိုမချစ်ခင်ကြနှင့်။ ထိုသူမျိုးကို ရန်သူအစစ်ကဲ့သို့ မှတ်ယူ၍ မနှစ်သက်ဘဲ အလွန် ဝေးစွာရှောင်ရှားပြီးလျှင် အမြဲတစေ လွတ်လွတ်ကြီးခွာ၍ နေကြလော့။

မူကွဲ။ ။ ၁-ရှောင်လွှဲဖဲကြဉ် နိုင်စေမင်း။

၇။ ။ ပါဏာတိပါတ်၊ မသတ်သူသက်
 ခိုးဝှက်မမှု၊ မယူသေစာ
 အိမ်ရာမမှား၊ မုသားမဆို
 ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချ၊ စောင့်သီလနှင့်
 ဒါနလှူဝတ်၊ ရက်မချွတ်လျှင်
 မပြတ်ဆောက်တည်၊ ဆုကြီးရည်၍
 မကြည်ခိုက်ရန်၊ သူကျူးလွန်လည်း
 မျက်မာန်မပြင်း သိမ်းလေမင်း။ ။

၇။ ။ သူတစ်ပါး၏အသက်ကို မသတ်ကြပါနှင့်။ သူတစ်ပါး၏ပစ္စည်းကို မခိုးဝှက်ကြပါနှင့်။ သေရည်သေရက်ကို မသောက်ကြနှင့်။ သူတစ်ပါး၏အိမ်ရာကို မမှားမယွင်းကြပါနှင့်။ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို မပြောကြပါနှင့်။ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချကြပါ။ သီလကို စောင့်ကြပါ။ အလှူအတန်းကို တစ်ရက်မျှ မပျက်ကွက်စေဘဲ အမြဲမပြတ် ဆောက်တည်ပြုလုပ်ကြပါ။ ဘုရားဆုကြီးကို ရည်ရွယ်တောင်းဆိုကြပါ။ သူတစ်ပါးက မကြည်မသာ ကျူးလွန်ရန် ပြုငြားသော်လည်း မျက်မာန်ဒေါသကို မပြင်းစေဘဲ သိမ်းဆည်းကြပါလော့။

မူကွဲ။ ။ ၁-စောင်မာန်မပြင်း သိမ်းစေမင်း။ မျက်မာန်မပြင်း ကောင်းစေမင်း။ စောင်းမာန်မပြင်း ကောင်းစေမင်း။ စောင်းမာန်မပြင်း နစေမင်း။

၈။ ။ မိခင် ဖခင်၊ ကျေးဇူးရှင်ကို
 ချစ်ခင်မြတ်နိုး
 ဂုဗုထိုးသို့၊ ရှိခိုးဦးတင်
 ကြည်လင်မြတ်လေး၊ သိမ်းမြန်း မွေး၍
 လုပ်ကျွေးခယ၊ ရိုတုပ်ကွလျက်
 ကြီးထသက်အို၊ မျိုးဆွေကိုလည်း
 ကြည်ညိုညွတ်တိမ်း၊ ပိုက်ထုပ်သိမ်း၍
 မယိမ်းစင်းလျင်း ငြိမ်းစေမင်း။ ။

၈။ ။ ကျေးဇူးရှင်များ ဖြစ်ကြပေသော မိခင် ဖခင်တို့ကို ချစ်ခင်ကြလော့။
 မြတ်နိုးကြလော့။ ဂုဗုထိုးတို့ကိုကဲ့သို့ ရှိခိုးကြလော့။ ဦးတင်ကြလော့။ ကြည်လင်
 မြတ်လေးစွာ ထိန်းသိမ်း၊ လုပ်ကျွေး၊ မွေးမြူ၊ ခယကြလော့။ ပုဆစ်ဒူးတုပ်၍
 ရိုသေကြလော့။ အသက်ကြီးရင့် အိုမင်းကြသော အမျိုးအဆွေတို့ကိုလည်း
 ကြည်ညို တိမ်းညွတ်ကြလော့။ ထိန်းသိမ်းပိုက်ထုပ်ကြလော့။ ငြိမ်းချမ်းသာယာ
 ရှိကြလေအောင် မယိမ်းမစောင်း မပြတ်မလပ် ပြုစုကြပါလော့။

မူကွဲ။ ။ ၁-ခပ်သိမ်းမယွင်း ငြိမ်းစေမင်း။ ချမ်းငြိမ်းသာယာ လှစေမင်း။

၉။ ။ စတုဒိသာ၊ လေးမျက်နှာမှ
 ရောက်လှာအများ၊ ပုဏ္ဏားရဟန်း
 ဆွမ်းပန်းချို့တဲ့၊ ရိက္ခာမဲ့ကို
 ဆည်းခဲဥစ္စာ၊ အိမ်လှောင်ခါ၌
 လွယ်ကာထားယူ၊ ထိုသသူကို
 ကိုယ်တူမှတ်သား^၁
 သနားမြတ်လေး၊^၂ ဝတ်စားပေး၍
 ကျွေးမွေးထံရင်း ငြိမ်းစေမင်း^၃။ ။

၉။ ။ အရပ်လေးမျက်နှာမှ ရောက်လာကြ၍ ဆွမ်းပန်းရိက္ခာမရှိ ချို့တဲ့
 နေသော ရဟန်းများ၊ ပုဏ္ဏားများကို မိမိတို့ကိုယ်နှင့်အတူ မှတ်ယူကာ (ကိုယ်ချင်း
 စာကာ) အိမ်တွင် ရှာမှီးသိမ်းဆည်း သိုလှောင်ထားသော ဥစ္စာတို့မှ (သင့်လျော်
 သလောက်ကို) အလွယ်တကူ ယူပြီးလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သနား မြတ်လေးသဖြင့်
 အဝတ်အစား ဝယ်ပေးကြလော့။ မိမိတို့ထံရင်းတွင် ကျွေးမွေး ပြုစု၍ ငြိမ်းချမ်းသာ
 ယာရှိစေကြလော့။

မူကွဲ။ ။ ၁-လိုတူမှတ်သား။ ၂-အိမ်လှောင်ခါ၌၊ လွတ်ရာထားယူ၊ သိမ်းလင့်မူသို့၊ ထိုတူမှတ်သား၊
 သနားမြတ်လေး။ ၃-မြဲစေမင်း။

၁၀။ ။ အနိစ္စ နှင့်

ဒုက္ခ အနတ္တား၊ သုံးပါးလက္ခဏာ
မချာအောက်မေ့၊ တစေ့စေ့လျှင်^၁
အလေ့အလာ၊ ကွပ်ဆုံးမ၍
ပဉ္စခန္ဓာ၊ ငါးဖြာနာမ်ရုပ်
ဖြစ်ချုပ်ကြိမ်ဖန်၊ စက်အဟန်သို့
ဖန်တလဲလဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲကို
ဝမ်းထဲသံဝေ၊ ထိတ်လန့်ထွေဖြင့်
ရိုးရေသည်းတွင်း ကြိမ်းစေမင်း^၂။ ။

၁၀။ ။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဆိုသော လက္ခဏာရေးသုံးပါးတို့ကို အမြဲမပြတ်
အောက်မေ့ကြလော့။ စေ့စေ့စပ်စပ် အလေ့အလာပြုကြလော့။ ထိုနောက် စိတ်ကို
ကွပ်ညှပ်ဆုံးမကြလော့။ ရုပ်တရား၊ နာမ်တရားတည်းဟူသော ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်
အကြိမ်ကြိမ်အဖန်ဖန် ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်နေကာ စကြာကဲ့သို့ အဖန်တလဲလဲ
တဝဲလည်လည် ဖြစ်နေသော ဝဋ်ဆင်းရဲကို ဝမ်းထဲ၌ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍ အရိုး
အရေ၊ အသည်း၊ နှလုံးအတွင်းခိုက်အောင် ကြောက်လန့်ကြလော့။ (တစ်နည်းကား)
ဝဋ်ဆင်းရဲကို ဝမ်းထဲ၌ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍ သံဝေဂတရားကို အရိုး၊ အရေ၊
အသည်း၊ နှလုံးတွင်း၌ တည်နေကျိန်းအောင်းစေကြလော့။

မူကွဲ။ ။ ၁-တထေ့ထေ့လျှင်။ ၂-ကျိန်းစေမင်း။

၁၁။ ။ လောဘ ဒေါသ

မောဟ သူပျက်၊ နေ့တိုင်းဖျက်၍
အမျက်သည်းလွန်၊ တဖျင်သန်လျက်
ပြေးလွန် ဖင်ဖင်၊ အာရုံမြင်က
ခင်ခင်မွတ်မွတ်၊ လိုက်လံတတ်သား
ထူးပွတ်မဆိုင်း၊ စိတ်ဆင်ရိုင်းကို
ထုံးပိုင်းမချာ၊ ယဉ်စိမ့်ငှာလျှင်
ပညာထိန်း၍ မိန်းစေမင်း။ ။

၁၁။ ။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတည်းဟူသော လူဆိုး သူပျက်တို့က
နေ့တိုင်းဖျက်ဆီးကြသောကြောင့် အမျက်ဒေါသ အလွန်သည်းထန် များပြားအား
ကြီးစွာ ထွက်တတ်သော-

နှစ်သက်ဖွယ်အာရုံကိုမြင်လျှင် မက်မက်မောမော ခင်ခင်မွတ်မွတ် အလွန်
ပြေးသွားလိုက်လံတတ်သော-

ထူးပွတ်ဝတ်၍ ကြိုးတို့ဖြင့် ဆိုင်းတွထားခြင်းမရှိသော ဆင်ရိုင်းတည်းဟူ
သောစိတ်ကို အနည်းငယ်မျှ လစ်လပ်ခြင်းမရှိစေဘဲ အလုံးစုံ ယဉ်ကျေးစိမ့်သောငှာ
ပညာဖြင့် ထိန်းစောင့်၍ ဆုံးမကြလော့။

၁၂။ ။ လယ်လုပ်ကုန်သွယ်၊ ကြွေးဆယ်မြီချာ
 တွက်ဆ စိပ်ပြား၊ အပါးပါးလျှင်
 အပွားအရင်း၊ လတွင်း တက်တိုး
 ထမ်းပိုး နှစ်လည်၊ ချသည် မပြတ်
 အိမ်ထောင်ဝတ်ဖြင့်၊ အမှတ်မြဲမြဲ
 လုပ်ကြံကြိုးစား၊ ကျွဲ နွား ဆိတ် ဝက်
 ဝမ်းဘဲငှက်နှင့်၊ ကြက်ကမကြွင်း
 သိမ်းမွေးပြင်းလျက်၊ များခြင်းစုံစီ
 ဖန်တီ ဝယ်ရောင်း၊ ထပ်ကာလောင်းလျက်
 ပဲပြောင်းစပါး၊ ကျီပြည့်ထား၍
 ခွက်ပြားရွှေငွေ၊ ဆည်းပူးထွေဖြင့်
 မျိုးဆွေ မှီတင်း ကြွယ်စေမင်း။ ။

၁၂။ ။ လယ်ယာကိုင်းကျွန်း လုပ်ကိုင်ခြင်း၊ ဈေးနာရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ဈေး
 ငွေကို တောင်းခံခြင်း၊ ငွေတိုးချခြင်းဆိုသော လုပ်ငန်းအမျိုးမျိုးတို့ကို ချင့်ချိန် ကြံစည်
 လုပ်ကိုင်ကြလော့။

တစ်လတွင်း၊ နှစ်လအတွင်း စသည်တို့၌ အရင်းငွေအပေါ်တွင် အတိုးအပွား
 အမြတ်အစွန်း ထွက်အောင်လည်းကောင်း၊ တစ်နှစ်လည်သောအခါ၌ အရင်းငွေ

မူကွဲ။ ။ ၁-ရောင်းဝယ်မြီချာ။ ၂-ထမ်းပိုးနှစ်လီ။ ၃-တနွီပယ်ရှောင်း။

အပေါ်တွင် တစ်ဆနှစ်ဆ စသည်ဖြင့် အမြတ်ထွက်အောင် လည်းကောင်း ငွေတိုးကို အမြဲမပြတ် ချကြလော့။

အိမ်ထောင်သည်တို့၏ တာဝန်ဝတ္တရားနှင့်အညီ လုပ်ဖွယ်ကိစ္စတို့ကို မမေ့မလျော့ဘဲ မြဲမြဲမြဲမြဲ မှတ်သားကြိုးစား ကြံစည်လုပ်ကိုင်ကြလော့။

ကျွဲ နွား ဆိတ် ဝက် ကြက် ဝမ်းဘဲတို့တွင် တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှ မကြွင်းမကျန် စေဘဲ စုံစုံလင်လင် များများပြားပြား ပြင်းစွာ အားထုတ်ထိန်းသိမ်း ကျွေးမွေးကြလော့။

အထက်ပါလုပ်ငန်းအသီးသီးတို့ကို ထပ်ကာ ထပ်ကာ ကြံစည်လုပ်ကိုင် ရောင်းဝယ်လျက် (ဝါ)ပျင်းရိခြင်းကို ပယ်ရှား၍ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ကြိုးစားလျက် ပဲ၊ ပြောင်း၊ စပါး၊ ကောက်ပဲသီးနှံများကို ကျီတွင် အပြည့်သိုမှီးကြလော့။

ရွှေခွက်၊ ငွေခွက်၊ ရွှေဒင်္ဂါး၊ ငွေဒင်္ဂါးတို့ကို စုဆောင်းသိမ်းဆည်းကြလော့။

အမျိုးအဆွေတို့ မှီခိုအားထားနိုင်လောက်အောင် ကြွယ်ဝချမ်းသာသည် အထိ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေ ဆည်းပူးကြလော့။

၁၃။ ။ ထုံးတီးနည်းနာ၊ အဖြာဖြာ၌
 ပညာရှာမှီး၊ မကြီးသက်ရွယ်
 အငယ်သော်က၊ ကြိုးလုံ့လျက်
 တုပ်ကွပုဆစ်^၁၊ ဆရာစစ်၌
 ကြောက်ချစ်ရီသေ၊ လုပ်ကျွေးထွေဖြင့်
 စာပေတတ်ကြောင်း၊ တချောင်းချောင်းလျှင်
 ခြိမ်းမောင်းသည်ခံ၊ ဆရာထံ၌
 သင်အံကျက်လေ၊ တနေ့တပါး
 မှတ်သားလေလေ၊ ဝမ်းထဲခွေ၍
 အထွေအထူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
 ဆည်းပူးသန့်ရှင်း ကြွယ်စေမင်း^၂။ ။

၁၃။ ။ ရှေးထုံး ရှေးနည်း အမျိုးမျိုး၌ ပညာကို ရှာမှီးကြလော့။ အသက်
 အရွယ်မကြီးသေးခင် ငယ်စဉ်အခါက ကြိုးစားအားထုတ် လုံ့လပြုကြလော့။ ဆရာ
 စစ်ဆရာကောင်းထံတွင် ပုဆစ်တုပ်ကာ ကြောက်ချစ်ရီသေစွာ လုပ်ကျွေးပြုစုလျက်
 စာပေတတ်ရာတတ်ကြောင်းအတွက် အခွင့်ကောင်းကို ချောင်းမြောင်းစောင့် စားကြ
 လော့။ ဆရာက ခြိမ်းမောင်းလျှင် သည်းခံကြလော့။ (ဝါ) ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းသော်
 လည်း သည်းခံကြလော့။ ပညာများကို ဆရာထံပါးတွင် တစ်နေ့တစ်ပါး သင်အံ
 လေ့ကျက်ကာ မှတ်သားလျက် ဝမ်းထဲ၌ သိမ်းထားကြလော့။ အတတ်ပညာ တို့၏
 ထူးထွေသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို သန့်ရှင်းစွာ ဆည်းပူး၍ ပညာဖြင့်ကြွယ်ဝစေကြ
 လော့။

မူကွဲ။ ။ ၁-နှိမ့်ချပုဆစ်။ ၂-ဆဲမောင်းသည်ခံ။ ၃-ဆည်းပူးသိမြင် ကြွယ်စေမင်း။

၁၄။ ။ ဘေးဘိုးစဉ်ဆက်၊ မပျက်သုံးစွဲ
 ကျင့်မြဲလေ့လ၊ စာရိတ္တဖြင့်
 မိဘအလိုက်၊ စရိုက်ကျင့်ရိုး
 အမျိုးနွယ်လျှင်၊ စောင့်စည်းကြည့်၍
 အယှဉ်အပေါင်း၊ ခင်ပွန်းကောင်းနှင့်
 သူဟောင်းသက်ကြီး၊ ထုံးနည်းတီးကို
 မငြီးမငွေ၊ မှတ်ကျက်လေ့လျက်
 ချောသွေစကား၊ စပ်ကြားသူပျက်
 ကုန်းတိုက်ဖျက်လည်း
 ရက်ရက် မယုံလွယ်နှင့်မင်း။ ။

၁၄။ ။ အမိအဖ အဘိုးအဘေးတို့သည် အမျိုးအနွယ်အလိုက် မပျက်မကွက်
 အမြဲတစေ အစဉ်တစိုက် သုံးစွဲလေ့ကျင့်ရိုးဖြစ်သော စာရိတ္တဖြင့် ကောင်းမြတ်သော
 စရိုက်ကို စောင့်စည်းကြပါ။ ဆိုးသွမ်းသောစရိုက်ကို ရှောင်ကြည့်ကြပါ။ ကောင်း
 သောမိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းနှင့်ပေါင်းသင်းယှဉ်တွဲကြပါ။ သက်ကြီးဝါကြီး ရှေးသူဟောင်း
 တို့၏ ထုံးစံနည်းနာတို့ကို မငြီးမငွေ လေ့လာမှတ်ကျက်ကြပါ။ အကျင့်ပျက်သော
 သူယုတ်မာတို့က အချစ်အခင်၊ အယုံအကြည်ပျက်အောင် စပ်ကြားကနေ၍ ချောသွေ
 ကုန်းတိုက် ဖျက်ဆီးလျှင် အလျင်တဆော အလွယ်တကူ မယုံကြပါနှင့်။

မူကွဲ။ ။ ၁-ရက်ရက်မယုံလွယ်စေမင်း။

၁၅။ ။ သူတော်တကာ၊ တတ်စရာသား
 အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပံအပြား
 အတတ်များကို၊ မှတ်သားသတိ
 ပညာရှိတို့၊ တတ်သိအပ်စွ။
 ထိုသိပ္ပံကို
 နှံ့မျှလုံးခြုံ၊ မတတ်တုံလည်း
 တစ်စုံတစ်ခု၊ တတ်အောင်ပြု၍
 လူမှုအိမ်ထောင်^၁၊ စီးပွားဆောင်လော့။
 ညဉ့်မှောင်မသိ^၂၊ ကြက်မျက်စိသို့
 မိမိကိုယ်ဖို့၊ အတတ်ချို့သော်
 သူတို့ပြစ်တင်၊ ဆင်းရဲဖျင်အံ့ ^၃။
 ထင်ထင်မျက်မြော်၊ မကော်ရော်သည်
 အိုသော် သူမရယ်စေနှင့်မင်း^၄။ ။

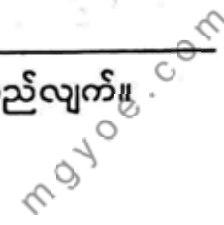
၁၅။ ။ သူတော်ကောင်းအပေါင်းတို့ သင်ယူတတ်မြောက်စရာဖြစ်သော တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိသော အတတ်များကို ပညာရှိတို့သည် သတိဖြင့်မှတ် သား၍ တတ်မြောက်အောင် သင်ယူသင့်ကြသည်။ အတတ်တစ်ဆယ့်ရှစ်ပါးကို အားလုံးခြုံ၍ အနှံ့အစပ် တတ်အောင် မသင်ယူနိုင်သော်လည်း တစ်ခုသော အတတ်ကို တတ်အောင်သင်ယူလျက် အိမ်ထောင်ရေးစသော လူမှုကိစ္စတို့တွင် စီးပွားဖြစ်ထွန်းအောင် ဆောင်ရွက်ကြလော့။ မိမိဖို့ အတတ်ချို့တဲ့သဖြင့် ညဉ့်မှောင် ထဲတွင် မသိမမြင်သော ကြက်မျက်စိကဲ့သို့ဖြစ်သော် သူတစ်ပါးတို့က အပြစ်တင် ကြလိမ့်မည်။ ဆင်းရဲဒုက္ခ များလိမ့်မည်။ (ကဲ့ရဲ့မှု များလိမ့်မည်။) မိမိကို သူတစ်ပါး တို့က မျက်မှောက်တွင်ပင် အထင်အရှား မရိသေမလေးစားဘဲ ပြုကြလိမ့်မည်။ အိုမင်းမစွမ်းရှိသောအခါလည်း သူတစ်ပါးတို့က ရယ်ကြလိမ့်မည်။ ထိုသို့ သူတစ်ပါး ရယ်ရအောင် မဖြစ်ကြပါစေနှင့်။

မူကွဲ။ ။ ၁-လူမှုကုန်အောင်။ ၂-ညဉ့်မှောက်ရောက်ဘိ။ ၃-ကဲ့ရဲ့ဖြင်အံ့။ ၄-အိုသော် လူမရယ်စေမင်း။

၁၆။ ။ ဃရာဝါသ၊ သမ္မာဓဟု
 ကိစ္စမြားမြောင်၊ လူတို့ဘောင်၌
 အိမ်ထောင်သက်မွေး၊ ခြန့်ယံမြေးသား
 လူရေးကျယ်စွာ၊ အဖြာဖြာကို
 လိမ္မာအတတ်၊ ချားရဟတ်သို့
 လှည့်ပတ်ပြီးမှ^၁၊ ကြံတွက်ဆလျက်^၂
 လုံ့လပင်စည်၊ အရင်းတည်က^၃
 ခက်ရှည်ပညာ၊ ချမ်းသာအသီး
 ကြီး စရွေ့ရွေ့၊ အစလေ့ဖြင့်
 မမေ့မကျန်၊ လူမှုပွန်လျက်
 စောင်မာန်မဲ့ဆုံး၊ တော်ဖြောင့်သုံး၍
 နှလုံးသန့်စင် ကြယ်စေမင်း^၄။ ။

၁၆။ ။ သမ္မာဓော ဃရာဝါသော (အိမ်ထောင်သက်မွေးမှုသည် ကျဉ်းမြောင်း၏) ဟူ၍ ကျမ်းဂန်လာသည့်အတိုင်း လုပ်ဖွယ်ကိစ္စများပြားသော လူ့ဘောင်၌ အိမ်ထောင်သက်မွေးမှုသည် ခြသတ္တဝါ၏ ဘဝကဲ့သို့ အလုပ်ရှုပ်ထွေး များပြားလှသည်။ အလွန်ကျယ်ဝန်းသော လူမှုရေးရာ အမျိုးမျိုးကို ချားရဟတ်ကဲ့သို့ လည်ပတ်စွာ တတ်မြောက်လိမ္မာပြီးမှ တွက်ဆကြံစည်ပြီးလျှင် လုံ့လဝီရိယကို ပင်စည်ပင်မအဖြစ်ဖြင့် အရင်းတည်ပါမူ ပညာတည်းဟူသော အခက်ရှည်တို့ ပေါ်ထွက်ကြလိမ့်မည်။ ချမ်းသာတည်းဟူသော အသီးတို့ သီးကြလိမ့်မည်။ ထိုပညာ အခက်၊ ချမ်းသာအသီးတို့သည် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အတိုင်း တဖြည်းဖြည်း ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးကြလိမ့်မည်။ ဤအချက်တို့ကို မမေ့မကျန်ကြဘဲ လူမှုရေးရာတို့တွင် တတ်မြောက်ကြလျက် မာန်မာနကို ကင်းစေပြီးလျှင် ရိုးဖြောင့်သောသဘောကို သုံးကြကာ စိတ်နှလုံးကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ကြစေလော့။

မူကွဲ။ ။ ၁-လည်ပတ်ပြီးမှ။ လှည့်ပတ်လည်လှ။ ၂-ကြံတွက်ဆ၍။ ၃-အရင်းတည်လျက်။ ၄-ကြည်စေမင်း။

၁၇။ ။ လေးကျွန်းထိပ်ခေါင်၊ မြင်းမိုတောင်နှင့်
 ချိန်ဆောင်နှိုင်းလည်း၊ အတိုင်းမသိ
 ကျေးဇူးရှိသည်၊ အမိကားတိုက်
 သိုက်ကားမယား၊ သားကားနွယ်ဆက်
 ခက်လက်မျိုးဆွေ၊ ကျွန်ခြွေရွှေနှင့်
 အုပ်တွေမကွဲ၊ လူခပဲအား
 ဆင်းရဲဖျောက်ပယ်၊ ချမ်းသာကယ်၍
 လူဝယ်လူကောင်း၊ ဖြစ်တော်ရှောင်းဟု
 လူပေါင်းပြောပ၊ ချီးမွမ်းရလျက်
 ကြောင့်ကြဘေးဘျမ်း၊ ဖျောက်နိုင်စွမ်းသား
 စိတ်ဝမ်းဖြောင့်တန်း၊ ဆွေခင်ပွန်းကို
 ချစ်ပန်းနဲ့မပြယ်စေနှင့်မင်း။ ။

၁၇။ ။ ကျွန်းကြီး လေးကျွန်းတို့၏ အဦးအထိပ်၌ တည်ရှိသော မြင်းမိုရ်
 တောင်နှင့် ချိန်ဆောင်ခိုင်းနှိုင်းသော်လည်း မတူနိုင်အောင် အတိုင်းမသိသော
 ကျေးဇူးရှိသည့် မိခင်သည် တိုက်ဖြစ်ပေသည်။ မယားသည် အသိုက်ဖြစ်ပေသည်။
 သားသမီးသည် အဆက်အနွယ် ဖြစ်ပေသည်။ အမျိုးအဆွေ ကျေးကျွန် အခြွေအရွေ
 တို့သည် အခက်အလက် ဖြစ်ကြပေသည်။ ထိုမကွဲမကွာ တစုတရုံးဖြစ်သော လူခပဲ
 သိမ်းအားကျရောက်သည့် ဆင်းရဲကို ပယ်ဖျောက်ကြလော့။ ထိုသူတို့ ချမ်းသာအောင်
 ကယ်ဆယ်ကူညီကြလော့။ လူတွင် လူကောင်းဖြစ်ပါပေသည်ဟု လူအများ၏
 ချီးမွမ်းခြင်းကိုလည်း ခံရ၍ ကြောင့်ကြဖွယ်၊ ကြောက်ဖွယ်ဖြစ်သော ဘေးဥပဒ်
 တို့ကို ဖျောက်ပယ်နိုင်ခြင်းသည်လည်းဖြစ်လျက် စိတ်သဘောဖြောင့်တန်းသည်
 လည်းဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်း၏အပေါ်တွင် ထားအပ်သည့် ချစ်ခင်ခြင်းတည်း
 ဟူသော ချစ်ပန်းရနံ့ကို မပြယ်ကြပါစေနှင့်။

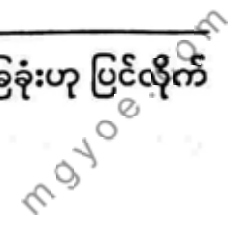
မူကွဲ။ ။ ၁-မပြယ်စေမင်း။

၁၈။ ။ စေ့မြေ့သိပ်သည်း၊ ရွေ့ရွေ့ဆည်းသော်
 စရည်းအိုးခွက်၊ ကြီးစွာလျက်လျှင်
 တံစက်ကျများ၊ ပြည့်သောလားသို့
 များ၏နည်းထုံး၊ မှတ်ကျင့်သုံး၍
 ခြံခုံး^၁ တောင်ပို့၊ ဖို့သည်ခြင်းရာ
 လူလိမ္မာတို့၊ ဥစ္စာဆည်းထွေ
 တတ်လှစေလော့။
 ကြွက်သေတခု၊ အရင်းပြု၍
 ကြွယ်မှုတတ်ဆုံး၊ သူဌေးထုံးကို
 နှလုံးမူလျက်၊ ကြံစည်နက်၍
 သူထက်လွန်ကဲ ကြွယ်စေမင်း။ ။

၁၈။ ။ စေ့မြေ့သေချာစွာ၊ သိပ်သည်းပိပြားစွာ၊ တရွေ့ရွေ့ တဖြည်းဖြည်း
 ဆည်းပူးစုဆောင်းလျှင် (ပစ္စည်းအစုအပုံကို ရနိုင်သည်။ ဥပမာသော်ကား) တံစက်
 ရေ ကျဖန်များသော် စရည်းအိုးကြီးပင်ဖြစ်လင့်ကစား ပြည့်လျှံရသည်။ ပျားကောင်
 ငယ်သည် ပန်းဝတ်ရည်ကို တဖြည်းဖြည်း စုဆောင်းသောအခါ ပျားအုံတွင်
 ပျားရည်ပြည့်လျှံရသည်။ ခြံခုံးသည် မြေမှုန့်ကို တရွေ့ရွေ့သယ်ယူကာ တည်
 ဆောက်သောအခါ ခြံတောင်ပို့ကြီး ဖြစ်လာရသည်။ လူလိမ္မာတို့သည် ထိုအခြင်း
 အရာတို့ကို အတုယူကျင့်သုံး၍ ဥစ္စာရှာဖွေ စုဆောင်းရာတွင် တတ်ကျွမ်းကြစေ
 လော့။ ကြွက်သေကောင်တစ်ခုကို အရင်းအနှီးပြု၍ အလွန်ကြွယ်ဝသွားသော စူဠ
 သေဋ္ဌိသူဌေး၏ လုပ်နည်းကိုင်နည်းကို နှလုံးမူလျက် နက်နဲစွာ ကြံစည်ပြီးလျှင်
 သူတစ်ပါးထက် ကြွယ်ဝချမ်းသာအောင် လုပ်ကိုင်ကြလော့။

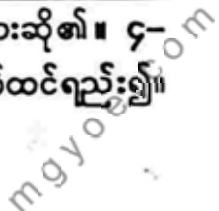
မူကွဲ။ ။ ၁-ခြံပုန်းဟုရှိကြသည်။ ဝေါဟာရတ္ထပကာသနိကျမ်း ၇၄၇ လာမူအတိုင်း ခြံခုံးဟု ပြင်လိုက်
 သည်။

၁၉။ ။ လုံ့လပညာ၊ လိမ္မာတတ် ကုံ၊ ဆင်စွယ်စုံသို့၊ ကိုယ်ယုံမြဲမြဲ
 ကောင်းအောင် သံသား၊ လုပ်ကြံသေသတ်
 ယောက်ျားမြတ်တို့၊ မှတ်သည့်အတိုင်း
 ပြည့်လှိုင်းချမ်းသာ၊ စီးပွားရှာလော့။
 ပညာချို့တဲ့၊ လုံ့လမဲ့ဟု၊ ကဲ့ရဲ့သဂြိုဟ်၊ သူများဆိုလည်း၊
 ကိုယ်ကိုမချစ်၊ အကျင့်ညစ်သား၊ အပြစ်ဖွဲ့ဖို့၊ သူသွမ်းတို့ကား
 မည်သို့မသိ၊ ပျင်းရိရိလျှင်၊ ရှိသည်ကိုယ်ဘို့၊ ကုသိုလ်ပို့က^၁
 ငါတို့နေရာ၊ စီးပွားလာအံ့။
 ကြမ္မာကိုချည်း၊ မှတ်ထင်ရည်းရှင့်၊
 ကျင့်နည်းညံ့ဆုံး၊ သူပျက်ထုံးကို^၂
 နှလုံးမငြိတွယ်စေနှင့်မင်း။ ။

၁၉။ ။ အစွယ်နှစ်ချောင်း အစုံရှိသော ဆင်နှင့်တူစွာ ကြိုးစားမှုလုံ့လနှင့် အတတ်အလိမ္မာ ပညာ နှစ်ပါးပြည့်စုံသော၊ မိမိကိုယ်ကို မြဲမြံစွာ ယုံကြည်အားကိုးသော၊ ကောင်းစားအောင် ရည်မှန်း၍ သေသေသပ်သပ် ကြံစည်လုပ်ကိုင်တတ်သော ယောက်ျားမြတ်တို့သည် ရည်မှတ်လုပ်ကိုင်သည့်အတိုင်း သင်တို့သည်လည်း ချမ်းသာစီးပွား ပြည့်ဝကုံထံအောင် ရည်မှတ်လုပ်ကိုင်ရှာဖွေကြလော့။ မိမိကိုယ်ကိုမျှ ချစ်ရမှန်းမသိသော၊ အမူအကျင့် ညစ်ညမ်းသော၊ သူတစ်ပါးအပေါ်တွင် အပြစ်ဖို့ တတ်သော သူသွမ်း သူပျက်တို့သည်ကား ပညာမရှိသူဟူ၍ လည်းကောင်း၊ လုံ့လ မရှိသူဟူ၍ လည်းကောင်း သူတစ်ပါး၏ ကဲ့ရဲ့သဂြိုဟ်အပြစ်ဆိုခြင်းကို ခံရသော် ငြားလည်း မရှက်တတ်၊ မကြောက်တတ် မည်သို့မျှမသိတတ်ကြဘဲ ပျင်းရိမြဲ ပျင်းရိ နေတတ်ကြသည်။ မိမိကိုယ်ဖို့ စီးပွားရှိနေလျှင် မိမိထံသို့ ကုသိုလ်က(ကြမ္မာက) ပို့ဆောင်ပေး၍ ရောက်လာလိမ့်မည်ဟု ကံကြမ္မာကိုချည်း ရည်မှတ်အားကိုးနေ တတ်ကြ၏ရှင့်။ ဤကဲ့သို့ အညံ့ဆုံးသော အမူအကျင့်ရှိသည့် သူပျက်တို့၏ နည်း နာကို စိတ်နှလုံး၌ အငြိအတွယ် မဖြစ်ကြပါစေနှင့်။

မူကွဲ။ ။ ၁-စိတ်ကောင်းသန်လျက်။ အဲခိုးသန်လျက်။ ၂-စီးပွားလာ၏။ ၃-လူများဆို၏။ ၄- ကျင့်မှု ညစ်နှင့်။ ၅-ရှိသည်ကောင်းဘို့ ကြမ္မာပို့က။ ၆-စီးပွားလာဟု။ ၇။ မှတ်ထင်ရည်း၍။ ၈- ကျင့်နည်းသွမ်းဆုံး၊ သူပျင်းထုံးကို။ ၉-နှလုံးမငြိတွယ်စေမင်း။

၂၀။ ။ ကြောင်းပါးခရီး၊ လမ်းအနီး၌^၁
 ပင်ထီးပညောင်၊^၂ မြစ်တထောင်နှင့်
 မြားမြောင်ခက်လက်၊ ရွက်လည်းစိပ်စိပ်၊ စေ့စေ့သိပ်လျက်
 ရိပ်လည်းမြိုင်မြိုင်၊ လေမနိုင်လျှင်
 ပြတ်ခိုင်သီးမှည့်၊^၃ အပြည့်ကျေးငှက်
 စားလျက် သောင်းသဲ၊ မှီဝဲ လူဗိုလ်
 ရိပ်ခိုအများ၊ ခရီးသွားတို့၊ နေနားပျော်ရွှင်၊ ထိုသစ်ပင်ကား
 ဝင်လာသသူ၊ ခပ်သိမ်းလူကို
 ဆာပူငြိမ်းအောင်၊ စီးပွားဆောင်သို့
 လူ့ဘောင်ကောင်းကြွယ်၊^၄ လူကုံကယ်လည်း၊^၅
 ထိုနှယ်လည်းကောင်း၊ ဖြစ်တုံရှောင်း၍^၆
 မျိုးပေါင်း ဆွေဝါး၊ လူအများကို
 သနားကြင်နာ၊ စီးပွားရှာ၍၊^၇ မေတ္တာမကင်း၊ မစခြင်းဖြင့်
 ထံရင်းမှီကိုးကွယ်စေမင်း။ ။

၂၀။ ။ ခရီးလမ်းကြောင်း အနီးအပါး၌ ပညောင်ပင်တစ်ပင်သည် အထီး
 တည်း ပေါက်လျက်ရှိသည်။ ထိုပညောင်ပင်တွင် အမြစ်ပေါင်းများစွာ တွဲလျားကျ
 လျက်ရှိသည်။ အခက် အလက်တို့လည်း များစွာရှိသည်။ အရွက်တို့သည်လည်း

မူကွဲ။ ။ ၁-ကြောင်းပေါ်ခရီး၊ လမ်းအနီး၌။ ကျောင်းတော်ခရီး၊ လမ်းမကြီး၌။ ၂-ပင်ကြီးပညောင်။
 ၃-ပွင့်ခိုင်သီးမှည့်။ ၄-လူ့ဘောင်တင့်တယ်။ လူ့ဘောင်သူကြွယ်။ ၅-လူကုန်သွယ်လည်း။
 ၆-(အချို့မူတွင် ဤအပိုဒ်မပါ။) ၇-စီးပွားချမ်းသာ၊ နေ့တိုင်းရှာလျက်။

စေ့စေ့စိပ်စိပ် သိပ်သိပ်သည်းသည်း ရှိသည်။ အရိပ်အာဝါသလည်း မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် ရှိသည်။ ထိုပညောင်ပင်ကို လေတိုက်သော်လည်း မလဲပြိုနိုင်ပါ။ အသီးတို့သည် အခိုင်အပြတ် မှည့်လျက်ရှိကြသည်။ ကျေးဇူးတို့သည် သစ်ပင်အပြည့်အသီးတို့ကို ဆူညံစွာ အော်ဟစ်စားသုံးနေကြသည်။ ခရီးသွားသူ လူအများသည် ထိုပညောင်ပင်၏ အရိပ်တွင် ဝင်ရောက်ခိုအောင်းကာ မှီဝဲနားနေ ပျော်ရွှင်ကြသည်။ ထိုပညောင်ပင်သည် ခိုဝင်လာသူအားလုံး၏ ပူအိုက်ခြင်းကို ငြိမ်းအေးစေလျက် စီးပွားကို ဆောင်သကဲ့သို့ လူ့လောကတွင် ကြွယ်ဝချမ်းသာသောသူသည်လည်း ထိုနည်းတူစွာ ဆွေမျိုးသားချင်းမှစ၍ လူအများကို သနားကြင်နာသဖြင့် ထိုသူတို့၏ အစီးအပွားကို ရှာပါလော့။ ထိုသူတို့အပေါ်တွင် မေတ္တာထား၍ ကူညီမစသဖြင့် မိမိထံတွင် မှီခိုအားကိုးကြပါစေလော့။

၂၁။ ။ ပျူပျူငှာငှာ၊ လူတကာကို
 သာသာချိုချို၊ ချစ်ဖွယ်ဆို၍
 စိုစိုပြည်ပြည်၊ ချစ်မှုနည်နှင့်^၁
 လည်လည်ပတ်ပတ်၊ လောကဝတ်၌
 ပြတ်ပြတ်သားသား၊ အပြားပြားလျှင်
 မှုများ ခပ်သိမ်း၊ ဆောင်တိုင်းငြိမ်းလျက်
 သူစိမ်းသူကျက်၊ ပေါင်းဖက်သရွေ့
 မိဘတွေ့သို့၊ မွေမွေ့လျော်လျော်
 ပျော်ပျော်ပါးပါး၊ နှုတ်ချိုပျားနှင့်
 ဝတ်စားပေးပုံ၊ ဖြည့်ဖြူးနဲ့လျက်
 အလွှံ ကျွန်ကျေး၊ ဆွေသားမြေးကို
 ကျေးမွေးမညှိုးငယ်စေမင်း^၂။ ။

၂၁။ ။ လူတိုင်း လူတိုင်းကို ချစ်ဖွယ်သောစကားဖြင့် ပျူပျူငှာငှာ သာသာ
 ချိုချို ပြောဆိုကြလော့။ လောကဝတ္တရား အမျိုးမျိုးနှင့် အမှုခပ်သိမ်းတို့ကို လည်လည်
 ပတ်ပတ် ပြတ်ပြတ်သားသားဖြင့် ဆောင်ရွက်သည့်အခါတိုင်း ပြီးငြိမ်းစေကြလော့။
 မိမိတို့နှင့် ပေါင်းဖက်မိသရွေ့ သူစိမ်းသူကျက်တို့ကို အမိအဖနှင့် တွေ့ရသောအခါ၌
 ကဲ့သို့ မွေမွေ့လျော်လျော် ပျော်ပျော်ပါးပါး ပျားကဲ့သို့ချိုသော နှုတ်ထွက်စကားဖြင့်
 ခေါ်ပြောကြလော့။ အဝတ်အစားပေး၍လည်း ထောက်ပံ့ကြလော့။ တစ်ယောက်
 မကျန် နဲ့နဲ့စပ်စပ် အလိုဖြည့်ကြလော့။ သားမြေး ဆွေမျိုး ကျေးကျွန် အားလုံးတို့ကို
 မညှိုးငယ်ရအောင် ကျေးမွေးပြုစုကြလော့။

မူကွဲ။ ။ ၁-ကျင့်မှုနည်ဖြင့်။ ၂-(ဝေါဟာရတ္ထ ပကာသနီကျမ်း ၅၅၂ လာမူအတိုင်း ဖြစ်သည်။)
 မူကွဲ တို့မှာကား ဝတ်စားပေးပန်၊ ဖြည့်ဖြူးဖြန့်လျက်၊ အဝန်ကျွန်ကျေး။ ဝတ်စားထောက်ပံ့၊
 ဖြည့်ဖြူးဖြန့်လျက်၊ အနဲ့ကျွန်ကျေး။ ဝတ်စားထောက်ပံ့၊ ဖြန့်ဖြူးဆင့်လျက်၊ အတင့် ကျွန်
 ကျေးတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ၃-ငယ်စေနှင့်မင်း။

၂၂။ ။ လောကသာရ၊ ကျမ်းအစ၌
 ဆုံးမစကား၊ မျိုးလေးပါးတို့
 မှတ်သားစိမ့်ငှာ၊ ပျို့လင်္ကာ ဖြင့်
 နည်းနာထွေပြား၊ လုံးပေါင်းကြားသည်^၁
 တခြား ပထမပိုင်းတည်း။ ။

၂၂။ ။ လောကသာရ ကျမ်း၏အစ အစဦး၌ အမျိုးလေးပါးတို့ မှတ်သားစေ
 ခြင်းငှာ ဆုံးမစကားတို့ကို နည်းနာအမျိုးမျိုးသုံးလျက် ပျို့လင်္ကာအသွားဖြင့်
 စုပေါင်းကာ (ငါသူမြတ်) ပြောကြားခဲ့သည်မှာ တစ်သီးတခြား ပထမပိုင်းဖြစ်ပေ
 သည်။

မူကွဲ။ ။ ၁-ထုံးပေါင်းကြားသည်။ ထုံးပုံကြားသည်။

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to fading and blurring.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is illegible due to fading and blurring.

လောကသာရပျို့

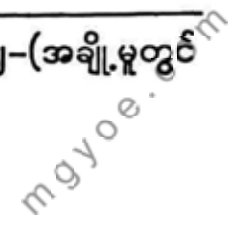
(ဒုတိယပိုင်း)

မင်းဆိုးမခန်း

၂၃။ ။ ပြည်သူ့ထွတ်ဦး၊ ဘုန်းရောင်မြူးသည်
 ရန်ငှား လူ့ဘောင်၊ ထွတ်ခေါင် ရာဇာ
 ဆုံးမ နာလော့။
 မဟာသမ္မတ၊ ခတ္တိယတို့
 နေကျကျင့်ရိုး၊ ကောင်းကျိုးအလှူ
 စွန့်ကြမှုလျက်၊ စိတ်ဖြူဖြောင့်စင်း
 နူးညံ့ခြင်းနှင့်၊ သီတင်းစောင့်စည်း
 မျက်နည်း သည်းခံ၊ ခြိုးခြံသမှု
 မပြုညှဉ်းဆဲ၊ ဆင်းရဲမရှာ
 မေတ္တာပွားဖြန့်၊ လူအဝန်အား
 မဆန့်ကျင်စေ၊ ဤသို့ရေသား
 ဆယ်ထွေစောင့်ကြပ်၊ တရားကွပ်၍
 လက်ယပ်ခေါ်ပြု၊ သဂြိုဟ်မှုလည်း
 လေးခုအစေ၊ ပြကတေ့ ဖြင့်
 ကျင့်လေ့ မကြွင်း ကျန်စေမင်း။ ။

၂၃။ ။ ပြည်သူတို့၏ အထွတ်အဦးဖြစ်သော၊ ဘုန်းရောင်မြူးသော၊ ရန်ညွန့်ကို
 ခူးသော၊ လူတို့တွင် အထွတ်အခေါင်ဖြစ်သော မင်းတို့ကို (ကျွန်ုပ်သူမြတ်) ဆုံးမအံ့။
 နားထောင်ကြလော့။ မဟာသမ္မတ စသော မင်းမျိုးတို့ ကျင့်နေကျ ကျင့်ရိုးတရား

မူကွဲ။ ။ ၁-ပြည်သူ့ ချစ်ဘ၊ လောက ပတိ၊ မြေကြီး သေဋ္ဌ်နှင့်၊ မင်းတို့ကျင့်ရာ။ ၂-(အချို့မူတွင်
 ကမ္ဘာအစဟု အပိုဒ်ပါသည်။) ၃-မေတ္တာပွားဖြန့်။ မေတ္တာ သက်ဖြန့်။

ဆယ်ပါးရှိသည်။ (၁) ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေနိုင်သည့် အလှူပေးခြင်း ဒါန။
 (၂) စွန့်ကြဲခြင်း ပရိစ္စာဂ။ (၃) စိတ်သဘော ဖြူစင်ဖြောင့်စင်းခြင်း အဇ္ဇဝ။ (၄)
 နူးညံ့ခြင်း၊ မဒ္ဒဝ။ (၅) သီတင်းစောင့်စည်းခြင်း သီလ။ (၆) အမျက်နည်းခြင်း
 အက္ခောဓ။ (၇) သည်းခံခြင်း ခန္တီ။ (၈) ခြိုးခြံသမှုပြုခြင်း တပ။ (၉) မညှဉ်းဆဲခြင်း၊
 ဆင်းရဲ မရှာခြင်း၊ မေတ္တာပွားဖြန့်ခြင်း အဝိဟိံသ။ (၁၀) လူအများနှင့် မဆန့်
 ကျင်ခြင်း အဝိရောဓန ဟူ၍ ဤသို့ ရေတွက်အပ်သော တရားဆယ်ပါးကို စောင့်
 ကြပ်ကာ တိုင်းပြည်ကို အုပ်ကွပ်ပါ။ မိမိနိုင်ငံတွင် နေထိုင်ချင်အောင် လူအများအား
 လက်ယပ်ခေါ်တတ်သော သင်္ဂဟတရားလေးပါးတို့ကိုလည်း ရှိရင်းအတိုင်း စေ့စုံစွာ
 လေ့ကျင့်ကြရာတွင် မကြွင်းမကျန်ပါစေနှင့်။

၂၄။ ။ ပြည်ကြီးသနင်း၊ မင်းဟူသည်ကား
 ကြံစည်သူထက်၊ ဆယ်ဆတက်၍
 အိပ်စက်နည်းပါး၊ လူအများကို
 စီးပွားချမ်းသာ၊ နေ့တိုင်းရှာလျက်^၁
 အခါခပ်သိမ်း၊ မုဒိမ်းခိုးသူ
 မပြုစေရ၊ ဆုံးမကွပ်ညှပ်
 ပညတ်မလွန်၊ ရှေးမင်းမွန်တို့
 ညွှန်ခဲ့သောတိုင်း၊ ကျင့်သမိုင်းဖြင့်
 နှုန်းနှိုင်းမယွင်း၊ တမျဉ်းခင်းသို့
 ကျင့်ခြင်းမချွတ်၊ တည့်မတ်မတ်လျှင်^၂
 လူနတ်ချစ်ဖွယ်၊ ကျေးဇူးကြွယ်လျက်
 ကျင့်နွယ်လမ်းရိုး မှန်စေမင်း။ ။

၂၄။ ။ တိုင်းကြီး ပြည်ကြီးရှင်ဖြစ်သော မင်းတို့မည်သည်ကား သူတစ်ပါး
 ထက် ဆယ်ဆတိုးတက်၍ ကြံစည်ကြရာ၏။ အိပ်စက်ရာတွင်လည်း အနည်းငယ်
 သာ အိပ်စက်ကြရာ၏။ တိုင်းသူပြည်သား လူအများ၏ စီးပွားချမ်းသာကိုလည်း
 နေ့တိုင်း ရှာကြရာ၏။ သူခိုးသူဝှက်တို့ မပြုမထွက်ရအောင်လည်း အခါခပ်သိမ်း
 ဆုံးမကွပ်ညှပ် နှိမ်နင်းကြရာ၏။ ရှေးမင်းကောင်း မင်းမြတ်တို့ ပညတ်ခဲ့သော
 စည်းကမ်းဥပဒေတို့ကိုလည်း လွန်ကျူး၍ မလုပ်ကြရာ။ ရှေးမင်းကောင်း မင်းမြတ်တို့
 ညွှန်ကြားခဲ့သော ကျင့်ရိုးကျင့်စဉ် သမိုင်းနှင့်အညီ မျဉ်းဖြောင့်ဆွဲသည်နှင့်အတူ
 မယွင်းမမှားစေဘဲ ကျင့်ကြရာ၏။ အကျင့်ကို မချွတ်တိမ်း တည့်မတ်စေပြီးလျှင်
 လူရောနတ်ပါ ချစ်ခင်လေးစားဖွယ်ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍
 ကျင့်ရိုးကျင့်စဉ် လမ်းမှန်ကြပါစေလော့။

မူကွဲ။ ။ ၁-နေ့တိုင်းရှာလော့။ ၂-မပူစေရ။ ၃-တည့်တည့်မတ်လျက်။ တည့်တည့်မတ်၍။

၂၅။ ။ မမေ့မလျော့၊ မပေါ့လုပ်ကြံ
 ကျွန်ကိုယ်ရံလည်း၊ မြဲမြဲစောင့်ရှောက်
 ထက်အောက်တွင်းပြင်၊ မွမ်းဖျင်အပြည့်
 အိပ်ဖန်ထည့်လျက်၊ အကြည့်အရူ
 အမှုမသင့်၊ အကျင့်မကောင်း
 အဟောင်းအသစ်၊ ထွက်ဝင်စစ်၍
 ကျွန်ချစ်ကျွန်ယုံ၊ ထမ်းကံ့မှုများ
 ရေးခြားမြော်မြင်၊ တိုင်ပင်ကြံသီး
 အမတ်ကြီးကို၊ အနီးထံပါး
 လက်စောင်ထား၍^၁
 ယုံမှားမဲ့လျှင်း၊ နှလုံးသွင်းလျက်
 ချစ်ခြင်းသူထက် လွန်စေမင်း။ ။

၂၅။ ။ မင်းသည် လုပ်ဖွယ် ကြံဖွယ်တို့၌ မေ့လျော့ပေါ့တန်ခြင်း မရှိစေရ။
 ကျွန်တို့ကို မိမိအား ဝန်းရံစေ၍ အမြဲအစွဲ စောင့်ရှောက်စေရာ၏။ အိပ်စက်သော
 အခါ၌ အိမ်တော် နန်းတော်တို့၏ အတွင်းအပြင် အထက်အောက်တို့တွင် အိပ်ဖန်
 စောင့်သူတို့ကို အပြည့်အများ ထားရာ၏။ ကျေးကျွန် အမှုထမ်းတို့၏ လုပ်ပုံကိုင်ပုံ
 သင့်မသင့်၊ အကျင့်ကောင်းမကောင်းကို ကြည့်ရှုလေ့လာရာ၏။ အမှုထမ်းဟောင်း
 များ ထွက်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ အမှုထမ်းသစ်များ ဝင်သည်ကို လည်းကောင်း
 စစ်ဆေးမှတ်သားရာ၏။ မိမိကိုချစ်၍ မိမိက ယုံကြည်စိတ်ချရသောအမှုကိစ္စကို
 ပြည့်စုံအောင် ထမ်းရွက်တတ်သော၊ လိမ္မာရေးခြားရှိ၍ အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံ
 သော၊ တိုင်ပင်ထိုက်လောက်အောင် အကြံအစည်ထူးခြားသော အမတ်ကြီးကို မိမိ
 အနီးထံပါးသို့ အသင့်ထားရာ၏။ ထို့ပြင် ထိုအမတ်ကြီးကို ယုံမှားခြင်း ကင်းစွာ
 နှလုံးသွင်းလျက် သူတစ်ပါးကိုထက် ပိုလွန်ချစ်ခင်ရာ၏။

မူကွဲ။ ။ ၁-သက်စောင့်ထား၍။